

[Gert Petersen]

godt en halv snes milliarder kroner. Og det hele klaret på 10 måneder. Det er smukt.

Der er jo også en social linje i disse indgreb. F. eks. vil man holde erhvervslivet uden for byrdeforøgelsen, man forøger erhvervstilskuddene med, jeg tror, det bliver 700 mill. kr., og landbruget, som ifølge regeringens eget økonomiske sekretariat har haft en kolossal reallønsfremgang, skal igen forgyldes. Der er altså taget sociale hensyn, ingen skal sige noget andet.

Også med den ugentlige bilfrie dag, som regeringen vil indføre. Den rammer ganske vist mange arbejdere i provinsen, som har langt til arbejde, og arbejdere på skiftehold, men jeg læste, at FDMs formand fortalte, at ham personlig berørte bestemmelsen ikke, for han havde to biler, og dermed sagde han noget om regeringens visdom, for regeringen har jo ikke forbudt skifteholdsarbejderne at anskaffe sig en bil til eller en cykel; de kan også gå på deres ben. Det kan være, at der ligger en snedig socialdemokratisk klassepolitisk plan bagved. Pas på, medlemmer i venstre, for nu skal arbejderne nemlig konditrænes, medens overklassen fortsat kan køre rundt i bil hver dag og kvæles i deres eget bilfedt.

Denne sociale linje har man opretholdt hele vejen igennem. Det er næsten imponerende. De multinationale olieselskaber, som har ansvaret for mindst halvdelen af de aktuelle olieprisstigninger, berøres ikke af indgrebene, og de arbejdsfrie kapitalgevinster, som ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som socialdemokratiet dog af og til har lidt berøring med, er den vigtigste kilde til overforbruget, går også fri. Nogle har man skånet, da der skulle skæres.

Mere påholdende har man været over for de arbejdsløse. Man vil afsætte 1,3 mia kr. til beskæftigelsen, det lyder smukt, men det drejer sig stort set bare om midler fra tidligere beskæftigelses- og energiplaner, midler, der ikke er blevet brugt op. Regeringen kan kunsten at forære de samme penge væk to gange og bilde folk ind, at de har fået det dobbelte.

Den slags numre laver man til gengæld ikke med det militære energifråds, og det er vel logisk. Regeringen mener vel, at det land, der kan bruge 3 mia kr. af sin sparsomme valuta på F 16-fly, må da også have noget ud af dem, ellers var pengene spildt, og derfor

må man så bruge mere valuta på at få disse fly i luften.

Som de tidligere SV-indgreb er også dette præget af en klar social holdning, og den skal nok komme yderligere frem, når man kommer til anden akt, hvor man skal skære op mod 3 mia kr. på den sociale sektor og uddannelsessektoren, for det ender det jo med, det ved vi godt, medmindre der skulle ske et mirakel – må jeg godt sige til socialdemokraterne – og bare en eller to af de socialdemokrater, der i længst forgangen tid lod sig forveksle med noget, som hed venstrefløj, kommer i tanker om, at deres parti vistnok blev stiftet for over hundrede år siden for at fremme en helt anden social holdning, en anden social linje end den, som findes i det her. Men det er vel at vente for meget. Den folketingsgruppe, som her forgangen tirsdag lod sig jage rundt i manegen i 7 timer troligt afventende åbenbaringen fra bjerget, gentager såmænd nok forestillingen, når vi kommer til de yderligere nedskæringer. Statsministeren har igen gjort sit kunststykke som domptør, han har fået godkendelse af en ny forringelse af levevilkårene for almindelige mennesker og af et nyt opsving i arbejdsløsheden.

Ganske vist hører jeg, vi alle er blevet fattigere; det er det, man skal mærke, men det skal åbenbart mærkes på forskellig måde. Hvis prisen på opvarmning fordobles, mærkes det såmænd dårligt nok hos den højtlønnede sundhedseksper, der henter 1 mill. kr. i sundhedssektoren. Men de arbejdere, som må bruge sundhedssektoren, fordi de slides ned til en pris af 80.000–90.000 kr. om året, skal nok mærke det på en helt anden måde. Det er, hvad man kalder lighed for afgiftslovene.

Hvis regeringens ustandselige indgreb så endda hjalp, kunne man sige: nå ja, så kan vi tilgive den et og andet. Men det gør ikke. Jeg skal meget gerne indrømme – og det gør socialistisk folkeparti – at situationen er yderst alvorlig. Det gælder i energiforsyningen, og det gælder underskuddet på betalingsbalancen, men modsat SV-regeringen mener vi også, at det gælder beskæftigelsen, og at man må angribe alle disse problemer på samme tid.

Det, regeringen gør, er, at den i virkeligheden lægger en tikkende bombe under beskæftigelsessituationen og øger arbejdsløshe-